

Topics in Talmud: Bar Mitzvah

Professor David Kraemer

1) Babylonian Talmud Tractate Sukkah 42a

ת"ר קטן היודע לנענע חייב בלולב
להתעטף חייב בציצית לשמור
תפילין אביו לוקח לו תפילין יודע
לדבר אביו לומדו תורה וק"ש

Our rabbis taught, A minor who knows how to shake [the Lulav] is subject to the obligation of the Lulav; [if he knows how] to wrap himself [with the Tallit] he is subject to the obligation of Tzitzit; [if he knows how] to look after Tefillin, his father must acquire Tefillin for him; if he is able to speak, his father must teach him Torah and the reading of the Shema'.

2) Babylonian Talmud Tractate Megillah 23a

ת"ר הכל עולין למנין שבעה ואפילו
קטן ואפילו אשה אבל אמרו חכמים
אשה לא תקרא בתורה מפני כבוד
צבור

Our rabbis taught: All are qualified to be among the seven [who read], even a minor and a woman, only the Sages said that a woman should not read in the Torah out of respect for the congregation.

3) Babylonian Talmud Tractate Bava Batra 21a

דאמר רב יהודה אמר רב ברם זכור
אותו האיש לטוב ויהושע בן גמלא
שמו שאלמלא הוא נשתכח תורה
מישראל שבתחלה מי שיש לו אב
מלמדו תורה מי שאין לו אב לא היה
למד תורה מאי דרוש(דברים
יא) ולמדתם אותם ולמדתם אתם
התקינו שיהו מושיבין מלמדי תינוקות
בירושלים מאי דרוש (ישעיהו ב) כי
מציון תצא תורה ועדיין מי שיש לו
אב היה מעלו ומלמדו מי שאין לו אב
לא היה עולה ולמד התקינו שיהו
מושיבין בכל פלך ופלך ומכניסין
אותן כבן ט"ז כבן י"ז ומי שהיה רבו
כועס עליו מבעיט בו ויצא עד שבא

Rav Yehuda has told us in the name of Rav: Verily the name of that man is to be blessed, to wit Yehoshua ben Gamla, for but for him the Torah would have been forgotten from Israel. For at first if a child had a father, his father taught him, and if he had no father he did not learn at all. By what [verse of the Scripture] did they guide themselves? — By the verse, And ye shall teach them to your children. laying the emphasis on the word 'ye'. They then made an ordinance that teachers of children should be appointed in Jerusalem. By what verse did they guide themselves? — By the verse, For from Zion shall the Torah go forth. Even so, however, if a child had a father, the father would take him up to Jerusalem and have him taught there, and if not, he would not go up to learn there. They therefore ordained that teachers should be appointed In each prefecture, and that boys should enter school

יהושע בן גמלא ותיקן שיהו מושיבין
מלמדי תינוקות בכל מדינה ומדינה
ובכל עיר ועיר ומכניסין אותן כבן
שש כבן שבע

at the age of sixteen or seventeen.[They did so] and if the teacher punished them they used to rebel and leave the school. At length Yehoshua ben Gamala came and ordained that teachers of young children should be appointed in each district and each town. and that children should enter school at the age of six or seven.

4) Mishnah Niddah 5:6

בת אחת עשרה שנה ויום אחד,
נדריה נבדקין; בת שתים עשרה שנה
ויום אחד, נדריה קיימין, ובודקין כל
שתים עשרה. בן שתים עשרה שנה
ויום אחד, נדריו נבדקין; בן שלוש
עשרה שנה ויום אחד, נדריו קיימין,
ובודקין כל שלוש עשרה. קודם
לזמן הזה--אף על פי שאמרו יודעין
אנו לשם מי נדרנו, ולשם מי
הקדשנו--אין נדריהן נדרים, ולא
הקדשן הקדש; לאחר הזמן הזה--אף
על פי שאמרו אין אנו יודעין לשם מי
נדרנו, ולשם מי הקדשנו--נדריהן
נדרים, והקדשן הקדש

A girl who is 11 years old and one day, the validity of her vows are checked, a girl who is 12 years old and one day, her vows are valid, but her vows are still checked throughout her 12th year. Rav, a boy who is 12 and one day, his vows are checked, a boy who is 13 and one day, his vows are valid but his vows are checked throughout his 13th year. Before this time, even if they say they know for what they are vowing and to whom they are dedicating, their vows are not valid and their dedications are not dedicated. After this time, even if they say they do not know for what they are vowing and whose name they are evoking, their vows are valid and their dedications are dedicated.

5) Mishnah Niddah 5:7

המשל משלו חכמים באישה--פגה,
בוהל, וצמל. פגה, עודה תינוקת;
בוהל, אלו ימי הנעורים: בזו ובזו--
אביה זכאי במציאתה, ובמעשה ידיה,
ובהפר נדריה. צמל--כל שבגרה,
אין לאביה בה רשות

They sages used figurative terms for the stages of womanhood: an undeveloped fig, a ripening fig, and a ripe fig. An undeveloped fig is means she is still a child. A ripening fig, these are the days of her maiden hood. At these stages her father possesses what she finds and what she makes with her hands and is responsible for the annulment of her vows. A ripe fig, this when she is mature, and her father does not have authority over Rav

Babylonian Talmud Tractate Niddah 45b

איבעיא להו תוך זמן כלפני זמן או
כלאחר זמן למאי הלכתא אי לנדרי
לאו כלפני זמן דמיא ולא כלאחר זמן
דמיא אלא לעונשין מאי רב ור' חנינא
דאמרי תרווייהו תוך זמן כלפני זמן
ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי דאמרי
תרווייהו תוך זמן כלאחר זמן אמר
רב נחמן בר יצחק וסימניך (רות
ד) וזאת לפנים בישראל מתיב רב
המנונא אחר זמן הזה אע"פ שאמרו
אין אנו יודעים לשם מי נדרנו לשם
מי הקדשנו נדריהם נדר והקדשן
הקדש הא תוך זמן כלפני זמן אמר
ליה רבא אימא רישא קודם הזמן הזה
אע"פ שאמרו יודעים אנו לשם מי
נדרנו לשם מי הקדשנו אין נדריהם
נדר ואין הקדשן הקדש

הא תוך זמן כלאחר זמן ולא היא
רבא קטעי הוא סבר רב המנונא
ממשנה יתירה קדייק ואדדייק מסיפא
לידוק מרישא ולא היא רב המנונא
מגופא דמתניתין קא דייק

הא לאחר זמן היכי דמי אי דלא אייתי
שתי שערות קטן הוא אלא לאו
דאייתי וטעמא דלאחר זמן הוא דגמר'
לה למילתיה הא תוך זמן כלפני זמן

It was asked: Is the intervening period regarded as that of under, or of over age? — In respect of what law could this matter: If in that of vows, it is neither regarded as that of underage nor as that of over age? Rather in respect of punishments. Now what is the ruling? — Both Rav and Rav Hanina replied: The intervening period is regarded as that of under age. Both Rav Yochanan and Rav Yoshua ben Levi replied: The intervening period is regarded as that of over age. Said Rav Nachman ben Isaac: Your mnemonic is: Now this was the custom in former time in Israel. Rav Hamnuna raised an objection: **SUBSEQUENT TO THIS AGE, EVEN THOUGH THEY SAID, WE DO NOT KNOW IN HONOUR OF WHOSE NAME WE HAVE MADE OUR VOW' OR 'IN HONOUR OF WHOSE NAME WE HAVE MADE OUR DEDICATION' THEIR VOW IS A VALID VOW AND THEIR DEDICATION IS A VALID DEDICATION.**

Thus it follows, does it not, that the intervening period is regarded as that of under age? Said Raba to him, Read then the first clause: **PRIOR TO THIS AGE, EVEN THOUGH THEY SAID, 'WE KNEW IN HONOUR OF WHOSE NAME WE HAVE MADE OUR VOW' OR 'IN HONOUR OF WHOSE NAME WE HAVE MADE OUR DEDICATION', THEIR VOW IS NO VALID VOW AND THEIR DEDICATION IS NO VALID DEDICATION.**

Thus it follows, does it not, that the intervening period is regarded as that of over age? — This, however, is no argument, Raba having labored under a misapprehension. He thought that Rav Hamnuna drew his inference from a Mishnah redundancy, [hence he argued that] instead of drawing an inference from the final clause he might as well have drawn one from the first clause; but this was not the case. Rav Hamnuna in fact drew his inference from the

very wording of our Mishnah. How [he reasoned] is one to understand the expression of 'SUBSEQUENT TO THAT AGE'? If by that time one had not yet grown two hairs, one would, surely, still be a minor. Consequently it must refer to one who had grown two hairs, the reason for the ruling being that one was over age, when all requirements were satisfied.

Babylonian Talmud Tractate Yoma 82a

משנה התינוקות אין מענין אותן
ביום"כ אבל מחנכין אותן לפני שנה
ולפני שנתיים בשביל שיהיו רגילין
במצות

גמרא השתא בפני שתיים מחנכין להו
בפני שנה מבעיא אמר רב חסדא לא
קשיא הא בחולה הא בבריא א"ר
הונא בן ח' ובן ט' מחנכין אותו
לשעות בן י' ובן י"א משלימין
מדרבנן בן י"ב משלימין מדאורייתא
בתינוקת ורב נחמן אמר בן תשע בן
עשר מחנכין אותן לשעות בן אחת
עשרה בן שתיים עשרה משלימין
מדרבנן בן י"ג משלימין מדאורייתא
בתינוק ור' יוחנן אמר השלמה דרבנן
ליכא בן י' בן י"א מחנכין אותו
לשעות בן י"ב משלימין מדאורייתא

MISHNAH: ONE SHOULD NOT AFFLICT CHILDREN AT ALL ON THE DAY OF ATONEMENT. BUT ONE TRAINS THEM A YEAR OR TWO BEFORE IN ORDER THAT THEY BECOME USED TO RELIGIOUS OBSERVANCES.

GEMARA: Since [the Mishnah has taught already that] two years before [their attaining majority] they must be trained, is it necessary to state that one must do so a year before that time? Rav Hisda said: This is no difficulty: the one refers to a healthy child, the other to a sickly one. Rav Huna said: At the age of eight and nine years one trains them by hours, at the age of ten and eleven they must fast to the end of the day, by Ravnian ordinance. At the age of twelve they must fast to the end of the day by Biblical law, [all this] referring to girls. Rav Nachman said: At the age of nine and ten one trains them by hours, at the age of eleven and twelve they must fast to the end of the day by Ravnian ordinance, at the age of thirteen they must fast to the end of the day by Biblical law, [all this] referring to boys. Rav Yochanan said: There is no rabbinic ordinance about the obligation of children to fast to the end of the day. But, at the age of ten and eleven one trains them by hours, at the age of twelve they must fast to the end of the day by Biblical law.

תנן התינוקות אין מענין אותן ביוה"כ
 אבל מחנכין אותן לפני שנה ולפני
 שנים בשלמא לרב הונא ורב נחמן
 לפני שנה ולפני שנים לפני שנה
 לדבריהן ולפני שנים לדבריהן אלא
 לרבי יוחנן קשיא אמר לך רבי יוחנן
 מאי שנה או שנים סמוך לפירקן
 ת"ש דתני רבה בר שמואל תינוקות
 אין מענין אותן ביוה"כ אבל מחנכין
 אותן שנה או שנים סמוך לפירקן
 בשלמא לר' יוחנן ניחא אלא לרב
 הונא ולרב נחמן קשיא אמרי לך
 רבנן מאי חינוך נמי דקתני השלמה
 ומי קרי לחינוך השלמה והא תניא אי
 זה חינוך היה רגיל לאכול
 בשתי שעות מאכילין אותו לשלש
 בשלש מאכילין אותו בארבע אמר
 רבא בר עולא תרי חנוכי הוו

We learned: ONE SHOULD NOT AFFLICT THE CHILDREN AT ALL ON THE DAY OF ATONEMENT, BUT ONE TRAINS THEM A YEAR OR TWO BEFORE. That will be right according to Rav Huna and Rav Nachman: A YEAR OR TWO BEFORE [means] a year before, according to Ravnic law, or two years before, according to Biblical law. But according to Rav Yochanan, there is a difficulty!⁶ Rav Yochanan will tell you: One or two years before means: before their reaching maturity. Come and hear: For Rabbah ben Samuel taught: One does not afflict children on the Day of Atonement, but one trains them a year, or two, before their attaining maturity. That will be right according to Rav Yochanan, but according to Rav Huna and Rav Nachman this presents a difficulty. — [These] Ravs will tell you: 'Training' here means 'fasting to the end of the day'. But has 'training' the meaning of 'fasting to the end of the day'? Was it not taught: What is training? If he was accustomed to eat at the second hour [eight o'clock], one feeds him now at the third hour [nine o'clock]; if he was accustomed to eat at the third hour, one feeds him now at the fourth.⁹ Raba ben 'Ulla said, There are two kinds of training.